

ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΙ

Η βαρβαρότητα του ταξικά δομημένου κόσμου τους.

Τον Φεβρουάριο του 2018 λάβαμε μια κλήση από την Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Λάρισας για απολογία σχετικά με την παρέμβαση μας στις 10/1/2018 έξω από το δικαστικό μέγαρο Λάρισας. Μας ανέφεραν πως πρόκειται για παρεμπόδιση της διεξαγωγής των πλειστηριασμών.

Τον Σεπτέμβρη του 2018 λαμβάνουμε χαρτί για δικαστήριο με την κατηγορία "Αντίσταση από κοινού κατ' εξακολούθηση" μετά από διάταξη του εισαγγελέα. Η δίωξη ασκήθηκε αυτεπάγγελα όπως μας ενημέρωσαν μετά από διαταγή και αναγνώριση από γνωστό ασφαλίτη της πόλης μας.

Στην δικογραφία εμπλέκονται 7 άτομα από διάφορους πολιτικούς χώρους όπως και 2 σύντροφοι-μέλη των καταλήψεων. Ερχόμαστε αναπόφευκτα λοιπόν τόσο για λόγους αλληλεγγύης όσο και κοινωνικής ευαισθητοποίησης στο να παράγουμε λόγο πάνω στο ζήτημα.

Ας ξεκινήσουμε λοιπόν με μια συνοπτική εξιστόρηση του ζητήματος των πλειστηριασμών αλλά και των αντιδράσεων που εγέρθηκαν. Τον περασμένο χρόνο βρεθήκαμε μπροστά σε μια ακόμη επίθεση κράτους-κεφαλαίου στους από τα κάτω αυτής της κοινωνίας. Επόμενο ήταν λοιπόν να υψωθούν αναχώματα και να υπάρξει αντίσταση εναντίον της όλης κουστωδίας αυτής. Σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας πραγματοποιήθηκαν παρεμβάσεις στα κατά τόπους δικαστήρια τις μέρες πραγματοποίησης των πλειστηριασμών όσο και σε συμβολαιογραφικά γραφεία από διάφορα κομμάτια της αγωνιζόμενης κοινωνίας.

Καιρός όμως να μπούμε στην "ζώνη του λυκόφωτος" και να αναλύσουμε την ουσία των πλειστηριασμών. Θα πρέπει για να κατανοήσουμε το ζήτημα λίγο καλύτερα να πάμε κάποιες δεκαετίες πίσω (πάντα μιλώντας για το ελληνικό παράδειγμα) στις μέρες τις "αφθονίας" οπού τα στεγαστικά δάνεια έδιναν και έπαιρναν και γενικότερα επικρατούσε μια εικόνα ,επίπλαστης πραγματικά, οικονομικής ευημερίας. Κάπου εδώ φτάνουμε επαγωγικά σε ένα τρίγωνο που δημιουργήθηκε το οποίο αποτελούνταν από την εκάστοτε τράπεζα, το κράτος και τους δανειολήπτες ,το οποίο είχε ως αποτέλεσμα η τράπεζα να βγάζει υπεραξία από το δάνειο το οποίο έδωσε με τους εξής τρόπους: από την μία με τον τοκισμό του ποσού (που μετά την κρίση ήταν και αδύνατον να αποπληρωθεί) και δεύτερον με το τωρινό φαινόμενο των πλειστηριασμών. Να προσθέσουμε πως θεωρούμε δεδομένο πως γενικότερα το χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο αλλά κυρίως οι τράπεζες θα πάρουν την μερίδα του λέοντος από τα ακίνητα που θα πουληθούν μετά τους πλειστηριασμούς. Σαφέστατα χαμένος της όλης υπόθεσης είναι ο καταναλωτής ο οποίος γίνεται πραγματική βορά του κεφαλαίου καθώς μέσο των μεθοδεύσεων κράτους και τραπεζών μένει χωρίς σπίτι.

Για τέλος, αφήσαμε τον ρόλο του κράτους στην όλη υπόθεση ο οποίος μπορεί να ήταν έμμεσος αλλά παράλληλα ήταν και καθοριστικός. Για να μην μπερδευόμαστε δεν μιλάμε για μια συγκεκριμένη κυβέρνηση αλλά για το ίδιο το κράτος ως θεσμό το οποίο έκανε αυτό που κάνει αέναα κάθε κράτος σε μια καπιταλιστική κοινωνία το οποίο είναι να εξυπηρετεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου ποικιλοτρόπως. Αυτό μπορεί να είναι η νομοθετική του ιδιότητα ,το κοινωνικό του έρεισμα (αποπροσανατολισμός του λαού, λαϊκίστικες ρητορείες κ.α.) και εσχάτως η κατασταλτική του δύναμη. Επι του συγκεκριμένου όμως, το κράτος με το ρόλο του προστάτη των συμφερόντων της αστικής τάξης αρχικά όχι μόνο έδινε την δυνατότητα αλλά παρότρυνε κιόλας τον πολίτη στο να πάρει δάνειο έχοντας ως πρόσχημα τους τότε παχυλούς μισθούς. Σταδιακά λοιπόν άρχισε να παίρνει μέτρα για την εξόντωση της κοινωνίας (μείωση μισθών, απολύσεις, υπέρογκη φορολόγηση ,κατάργηση συλλογικών συμβάσεων κ.α.) τα οποία μας έφτασαν στην σημερινή κατάσταση. Αυτό βέβαια μόνο εξ απήνης δεν μας έπιασε καθώς αυτός είναι και ο χαρακτήρας του καπιταλισμού , με μια απλή ερμηνεία

δηλαδή η περεταίρω φτωχοποίηση των από τα κάτω με στόχο την συσσώρευση πλούτου της “άρχουσας” τάξης.

Ας ξεκαθαρίσουμε όμως κάτι, εμείς δεν τασσόμαστε υπέρ καμίας ιδιοκτησίας ούτε προασπιζόμαστε την υλιστική-καταναλωτική κουλτούρα του μέσου μικροαστού με τις τάσεις μεγαλομανίας (εξοχικά ,αμάξια, ακριβή ζωή). Ο ρόλος μας είναι ξεκάθαρος: υπερασπιζόμαστε το βασικό δικαίωμα του ανθρώπου στην στέγαση και εναντιωνόμαστε στο κράτος και στο κεφάλαιο. Πολεμάμε τις κατασταλτικές μεθοδεύσεις του κράτους και το νέο ιδιώνυμο που προσπαθεί να επιβάλει αρνούμαστε να δεχτούμε τον κανιβαλισμό που προωθεί ο καπιταλισμός και παλεύουμε για να “αποκτηνώσουμε” την κοινωνία αυτή. Τέλος καλούμε τους από τα κάτω και τους απόκληρους του συστήματος να αυτοοργανωθούνε και να παλέψουν για την ίδια τους την ζωή και τα αναφαίρετα δικαιώματα τους.

Ως καταληψίες τώρα αυτό που προτάσσουμε είναι η κατάληψη των σπιτιών και η άρνηση της επικείμενης έξωσης, να δείξουμε σε κάθε αρχή και σε κάθε αρμόδιο/α που μας θέλει εξαθλιωμένους πως θα αγωνιστούμε για αυτά που μας ανήκουν και για μια ανθρώπινη ζωή.

Αλληλεγγύη στους διωκόμενους συντρόφους.

ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΛΑΡΙΣΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 28/11/2018 09:00

ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ

Αναρχική Κατάληψη Palmares.